

cu umbrele răsucite după degete

Maria Ieva

voi obosi într-o zi
să-mi număr întrebările
și atunci
cu umbrele răsucite după degete
voi învăța să fac semnul crucii
ca un fulger desprins
de pe retina pământului
lăsând diminețile să locuiască
dincolo de marginile nopților arse
de cântecul răgușit al cocoșilor

în ultima noapte petrecută împreună
vom învăța să facem dragoste
cu pumnii plini de cuvinte
și vom adormi unul în brațele celuilalt
până când tăcerea va amorți
iar oasele vor începe
să-i scârțâie de atâta arșiță
sau până când
vom uita gustul primăverii
și buzele vor tremura
la fiecare adiere de gând

ne vom trezi îmbrățișați
pe tărâmul celălalt
având dreptul să ne iubim în lumină
până când întrebările
își vor preda certificatul de naștere
ultimului templier